

LEKCIA 3: ZLOŽKY TRIED

Vieme že trieda sa v princípe skladá z dát (**fields**) a operácií (**methods**). To je však veľmi hrubozrnné delenie.

ČLENY TRÍDY

- metody (methods),
- datové položky (fields) a konstanty,
- vlastnosti (properties),
- události (events),
- indexery (indexers)

VLASTNOSTI

Vlastnosti (properties) je hybridem mezi datovou položkou a metodou. Pracuje se s nimi jako s datovou položkou, ale pro čtení hodnoty i její nastavení jsou volány metody (tzn. přístupové metody).

V C# se vlastnosti zapisují podobně jako datové položky, ale za jejich jménem následuje ještě definice přístupových metod pomocí klíčových slov `get` a `set`. Přístupové metodě `set` je nová hodnota vlastnosti předána pomocí klíčového slova `value`.

```
private int age;
public int Age {
    get { return age; }
    set { age = value; }
}
```

```
dog.Age = 10; // nastavení věku pomocí vlastnosti
dog.Age += 7; vs dog.SetAge(dog.GetAge() + 7); // srovnání vlastností a tradičních přístupových metod
```

Vlastnost může obsahovat jen přístupovou metodu `get` nebo `set`, taková vlastnost je pak jen pro čtení nebo jen pro zápis. U každé přístupové metody lze také specifikovat vlastní modifikátor přístupu. Jmenná konvence říká, že názvy vlastností se píšou PascalCase, a názvy datových položek nesoucích hodnotu vlastnosti jsou camelCase.

Pokud vlastnost pouze zapoždřuje datovou položku bez dalších kontrol nebo výpočtů (jako Age výše), lze ji zapsat zkráceně jako *automaticky implementované vlastnost*. Přístupové metody takových vlastností nemají uvedena těla, protože kompilátor si je i s datovou položkou vytvoří sám. Aby taková vlastnost měla smysl musí mít obě přístupové metody. Stále na ně lze aplikovat modifikátor přístupu zvlášť.

```
public int Age { get; private set; } // automatická vlastnost, jen ke čtení
```

INDEXERY

[Indexery](#) dovolují třídě používat hranaté závorky `[]` podobně jako mají pole. Indexer je konstrukce podobná vlastnostem, ale její název je `this` a po něm následují parametry indexeru. S indexery se můžete setkat o hlavně u kolekcí (hranaté závorky u pole nejsou nic speciálního – to je taky indexer).

MODIFIKÁTORY PRÍSTUPU

Pre uplatnenie princípu zapuzdrenia využijeme tzv. modifikátory prístupu.

- **public** - bez obmedzenia viditeľnosti a prístupu,
- **protected** - prístup obmedzený na triedu a jej podtriedy,
- **internal** - prístup obmedzený na danú assembly,
- **private** - prístup obmedzený na danú triedu.

Popis na MSDN: [Access Modifiers](#)

MODIFIKÁTORY

MODIFIKÁTORY PARAMETRŮ

V C# existují 3 modifikátory parametrů. Modifikátor [ref vynutí předání parametru odkazem](#) místo předání hodnotou. Pokud se parametr předaný odkazem v metodě změní dojde ke změně objektu ve volající metodě. Obdobně funguje [modifikátor out](#), ten slouží k navracení hodnot z metody a kompilátor vás donutí do takového parametru něco přiřadit. Pro oba tyto modifikátory platí, že je musíte uvést při deklaraci parametru i v místě použití).

```
int number;
string str = Console.ReadLine();
if( int.TryParse(str, out number) ) {
    Console.WriteLine("Double of the number {0} is {1}", number, number * 2);
}
else {
    Console.WriteLine("{0} is not a number", str);
}
```

VIRTUÁLNE ČLENY A OVERRIDE

Klíčové slovo `virtual` označuje člena, ktorého môže dedička trieda prepísať (`override`). Používa sa na implementovanie polymorfizmu v jazyku C#.

```
public class Animal {
    public virtual void PerformTrick() {
        //animal trick
    }
}
```

Klíčovým slovom `base` môžeme zavolať z potomka pôvodnú implementáciu predka.

```
public class Dog : Animal {
    public override void PerformTrick() {
        //další trik, ktorý vie iba pes
        base.PerformTrick(); // animal trick
    }
}
```

Opakem `override` je kľúčové slovo `new`, ktoré kompilátoru říká, že metoda nemá s metódou v bázevých triedách nič spoločného a zabraňuje polymorfizmu, resp. vyjadruje úmysl programátora, že nechce metódu prekryť.

STATICKÉ ČLENY

Klíčové slovo `static` popisuje člen třídy, který je společný všem instancím. Ke statickým členům lze přistupovat jen pomocí jména typu, nikoliv přes instanci.

Datové typy mohou mít [statický konstruktor](#), který je zavolán před prvním použitím typu. Statický konstruktor má na rozdíl od konstruktoru instance před názvem klíčové slovo `static` a nemá modifikátor viditelnosti. Pokud třída obsahuje jen statické členy, je možné ji celou označit klíčovým slovem `static`. U takové třídy pak kompilátor zajistí, že z ní nelze dědit, nelze vytvořit její instanci a neobsahuje žádné nestatické členy. Například třídy `Console` nebo `Math` jsou statické třídy.

ROZŠIŘUJÍCÍ METODY (EXTENSION METHODS)

[Rozšiřující metody](#) dovolují rozšířit existující třídu o nové metody bez zásahu do původní třídy nebo dědičnosti. Ve skutečnosti jde o další syntaktický cukr kompilátoru: rozšiřující metody jsou statické metody, které kompilátor dovoluje volat na jiné třídě stejným zápisem jako metody rozšiřované třídy – v postfixové notaci.

Rozšiřující metody se deklarují téměř stejně jako obyčejná statická metoda, jen první parametr metody musí mít modifikátor `this` a určuje třídu, která je rozšiřována. Do prvního parametru je pak dosazen objekt, na kterém se metoda volá. Rozšiřující metody musí být ve statické třídě a pro použití musí být importován příslušný jmenný prostor deklarací `using`.

```
public static class Int32Utils
{
    public static bool IsEven(this int number) { return i % 2 == 0; }
}

int i = 10;
bool isEven1 = i.IsEven(); // volání IsEven jako rozšiřující metody
bool isEven2 = Int32Utils.IsEven(i); // volání IsEven jako statické metody
```

SEALED A PARTIAL

Třída může být definovaná jako `sealed` což znamená že jiné třídy z ní nemohou dědit (chceme zabránit rozšiřování, zneužití dědičnosti, zvýšit bezpečnost nebo výkon). Např. `String` je `sealed`.

```
public class MyString : System.String
{
    //chyba!
}
```

Často narazíte na klíčové slovo `partial` u definice třídy. Taková třída může být definovaná ve více souborech `*.cs` v jednom projektu. Většinou se jedná o třídy generované nástroji.

KONSTANTY A READONLY DATOVÉ POLOŽKY

Konstanta je datová položka nebo proměnná, jejíž hodnotu nelze změnit. Značena je klíčovým slovem `const` a je automaticky statická. Konstanta může být pouze jednoho ze vestavěných typů (vč. řetězců a `null`) a její hodnota musí být známá už při kompilaci.

Pro datovou položku lze použít i klíčové slovo `readonly`, které zajistí, že hodnota je do ní přiřazena jen jednou a po té do ní nelze znovu přiřadit. Přiřazení lze provést jen při její inicializaci, nebo v konstruktoru třídy, ve které je deklarována. Datové položky s modifikátorem `readonly` nejsou automaticky statické.

```
private const int SquirrelLimitPerPark = 200;
private static readonly DateTime TypeCreated = DateTime.Now;
private readonly IList<string> squirrelNames = new List<string> { "Chip", "Dale" };
squirrelNames = null; // chyba kompilace; datová položka už byla nastavena
squirrelNames.Clear(); // nicméně tady pouze měním stav, takže to udělat lze
```

DELEGÁTI A UDÁLOSTI (DELEGATES AND EVENTS)

Datový typ *delegát* je třída, která obsahuje odkaz na metodu. Tuto metodu pak lze prostřednictvím delegáta zavolat. V případě nestatických metod si delegáti pamatují i objekt, na kterém mají metodu vyvolat.

Delegát se deklaruje použitím klíčového slova `delegate` s popisem návratového typu a parametrů (podpisu) stejně jako u metody. Do delegáta je možné přiřadit jen metody, jejich podpisu se shoduje s podpisem delegáta.

Delegáti mají konstruktor, který přebírá název metody, ale kompilátor dovoluje přiřadit do delegáta pouze název metody a konstruktor si domyslí sám.

```
public delegate int BinaryOperationDelegate(int left, int right); // deklarace delegáta
public static int Add(int left, int right) { return left + right; } // metoda
BinaryOperationDelegate delegateVariable = new BinaryOperationDelegate(Add); // vytvoření delegáta
BinaryOperationDelegate delegateVariable = Add; // zkrácené vytvoření
int sum = delegateVariable(1, 2); // vyvolání delegáta s parametry 1 a 2
```

Delegát, do kterého nebyla přiřazena žádná metoda, má hodnotu `null`. To představuje mírnou komplikaci, protože vyvolání prázdného delegátu vyvolá výjimku `NullReferenceException` a je tedy potřeba provádět kontrolu.

Jeden delegát může vyvolat více metod a delegáty lze kombinovat. V případě více metod se metody volají postupně a návratová hodnota delegáta odpovídá výsledku poslední metody. Delegáti se kombinují pomocí operátorů `+` a `-`, v praxi se ovšem nejčastěji používají nepřímo jako operátory `+=` a `-=` pro přidávání a odebrání metody k/z delegáta.

GENERIČTÍ DELEGÁTI ACTION A FUNC

V BCL existuje několik delegátů, za zmínku stojí delegáti `Action` a `Func`. `Action` je delegát pro funkce bez návratové hodnoty a ve skutečnosti existuje 17 různých delegátů `Action` s různým počtem generických parametrů: `Action`, `Action<T>`, `Action<T1, T2>`, ... Podobně je na tom delegát `Func`, u kterého poslední typový parameter určuje návratovou hodnotu. Jejich nevýhodou je příliš obecný název, který nevystihuje jejich funkci.

ANONYMNÍ METODY A LAMBDA VÝRAZY

Do delegátů lze přiřadit existující metodu, v mnoha případech taková metoda existuje jen kvůli jednomu konkrétnímu delegátu a její existence zbytečně znepřehleňuje třídu. Proto existují 2 typy anonymních funkcí, pomocí kterých lze zapsat metodu přímo na řádku přiřazení do delegáta.

Prvním typem jsou *anonymní metody*, které se deklarují pomocí klíčového slova `delegate`.

```
BinaryOperationDelegate add = delegate(int a, int b) { return a + b; }
```

Jejich zjednodušením pak do C# dostaly *lambda výrazy*, které se zapisují pomocí operátoru =>.

```
BinaryOperationDelegate add2 = (int a, int b) => { return a + b };
BinaryOperationDelegate add3 = (a, b) => a + b;
Func<int, bool> isEven = n => n % 2 == 0;
Func<DateTime> getCurrentDate = () => DateTime.Now;
```

Pokud má tělo lambda výrazu jednu operaci, lze vynechat složené závorky i klíčové slovo `return`. Typy parametrů si kompilátor dokáže odvodit z kontextu a v případě jednoho parametru je možné vynechat i kulaté závorky.

[When to Use Delegates Instead of Interfaces \(C# Programming Guide\)](#)

UDÁLOSTI (EVENTS)

Událost je mechanismus komunikace mezi dvěma a více objekty. Jeden objekt (*vydavatel*, *publisher*) informuje o nějaké události druhý objekt (*odběratel*, *subscriber*). Typickým příkladem je kliknutí na tlačítko v aplikaci. Tlačítko (*publisher*) informuje aplikaci (*subscriber*), že na něj bylo kliknuto a aplikace tak na kliknutí může reagovat.

Události v C# jsou implementovány pomocí delegátů, ale dále je omezují (zapouzdřují). K události se lze pouze registrovat nebo odregistrovat pomocí operátorů += a -=. Přiřazení a vyvolání události je ale mimo deklarující třídu nemožné (logicky chceme, aby událost vyvolal pouze ten, kdo ji deklaroval).

Deklarace události začíná klíčovým slovem `event`, následovaným typem delegáta a názvem události.

```
public event EventHandler Click;
```

Pro události v C# existuje konvence, který říká, že delegát události by měl mít dva parametry: prvním parametrem je objekt, který událost vyvolal a druhým je třída `EventArgs` nebo z ní odvozená třída, pomocí které se předají metodám registrovaným k události potřebné informace. V BCL existují dva typy delegátů, které se s obvykly s událostmi používají: `EventHandler` a `EventHandler<TEventArgs>`.

Je také zvykem vytvořit ke každé události chráněnou virtuální metodu, která ji vyvolá s názvem *OnNázevUdálosti*.

```
protected virtual OnClick() {
    EventHandler handler = Click;
    if ( handler != null )
        handler (this, EventArgs.Empty);
}
```

[Events and Delegates](#), [Consuming Events](#), [Raising an Event](#)